

Вдячна пам'ять

ЙОГО ПОЗИЦІЯ БУЛА – БУДУВАТИ

На корпусі факультету медико-біологічного та електронного приладобудування відкрито меморіальну дошку колишньому завідувачу кафедри КІВРА, кандидату технічних наук, доценту Євгену Володимировичу ДУБОВУ.

– Власне сам цей корпус є пам'ятником Євгену Володимировичу, адже побудований завдяки його ентузіазму. Побудований без жодної копійки державних коштів: за фінансового сприяння спонсорів і власними силами колективу викладачів і студентів – методом народної толоки. Побудований командою Дубова, – наголосив на урочистостях з нагоди відкриття пам'ятної дошки ректор університету Борис МОКІН.

– Євген Володимирович багато років пропрацював у нашому ВНЗ – понад чверть століття. Це була людина дуже енергійна, неординарна і чудовий товариш. Він мав величезний організаторський талант, – говорить доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ПКТА Микола ФІЛІНЮК. – Його життєва позиція була – будувати, творити, не пасувати перед

труднощами. Він і зараз, відійшовши в інший світ, залишається з нами. Адже це приміщення допомагає рости нове покоління інженерів для нашої України.

Вшанувати пам'ять Євгена ДУБОВА прийшли студенти, викладачі, співробітники університету, його друзі, родина.

Полотнище зняли дружина Надія Борисівна ДУБОВА, викладач кафедри вищої математики, син, онука.

Це друга меморіальна дошка у нашому університеті. Перша відкрита у 2000-му році на навчальному корпусі №1 першому керівникові ВНЗ, професору Роману Юрійовичу КІГЕЛЮ. Обидві виготовив майстер підприємства «Мінерал» Василь СОБКО.

Враження першокурсника

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ

«Приємно і несподівано, що саме наш університет є рідкісним винятком, адже не зважаючи, що технічний, зацікавлений не лише у збереженні вихованцями культурних надбань, а й у їх примноженні, поширенні, удосконаленні. Що така унікальна дисципліна, як практична культурологія, де студенти мають можливість одержати насолоду від живо побаченого і почутого мистецтва у різних його проявах, є пріоритетним джерелом духовного збагачення саме студентів ВНТУ» — неодноразово звучала думка моїх однокурсників.

На першому занятті з культурології (а заняття зазвичай відбуваються в актовій залі університету), відкрили перед нами духовну скарбницю ВНТУ ті, чиєю самобутньою творчістю та яскравою обдарованістю пишається наш університет — мистецьки обдаровані старшокурсники. Панували захоплення, радість...

У світ прекрасного покликали усіх нас хвилюючі мотиви як народних, так і сучасних пісень, які виконувалися (що особливо хотілося б відзначити) не тільки українською та російською, а й англійською. Від танцювальних пар та ансамблів, професійність та виконавська майстерність яких просто вражала, не можна було відвести очей. Усі виступи були непе-

ревершеними. Проте родзинкою свята став незрівняний показовий виступ університетської команди КВН.

Хоч і кажуть, що чудес не буває, та проте можна говорити лише доти, доки не почуєш чарівні звуки недосяжної, захопливої музики, яку ми усі мали можливість відчути завдяки нестаріючому, завжди сучасному голосу гітари, який вражає своєю вічною молодістю, адже знову і знову народжується у серцях нових талановитих виконавців. Недарма музику називають царицею всіх мистецтв, а її вплив на людину вважають найсильнішим.

Ми з нетерпінням відряховуємо у календарі дні, аби настала мить, коли наш викладач практичної культурології,

піднявшись на сцену, запропонує нам нову програму спілкування з живим мистецтвом.

Від імені усіх своїх однокурсників хочу подякувати адміністрації ВНТУ, насамперед професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ — як ідеологу гуманізації технічної освіти, усім, завдяки чий наполегливості і ентузіазму студенти нашого університету мають можливість паралельно з навчанням, не зраджуючи своєму фаховому вибору, поринати у яскравий світ високих почуттів, пристрастей і думок. Це робить нас духовно багатшими і щасливішими.

Валерій ГРАНЯК,
студ. 1-го курсу ІНЕЕЕМ,
група ЗЕ-07